

Krakonošská magistrála

Jak jistě víte, běžkování je elegantní a ušlechtilý sport. Představte si tu zimní nádheru. Krakonošovy bělostné lupy pokrývají celé Krkonoše a vy konečně můžete vyrazit na běžky. Sobota a sluníčko se sklání nad vypíglovanou Krkonošskou magistrálou. Jste elegantní gazely bruslící krajinou. Kvůli té nádherné představě nemůžete dospat rána. Vstáváte jako ztělesněný kofein a oblékáte se ještě před svítáním. Ale jak už to bývá při převádění představ do reálných jednotek, i zde nastávají potíže:

Zádrhel první: Do čeho se oblečete?

Na rozdíl od sjezdařů, kteří nemotorně vrávorají k sjezdovkám v přezkácích nasoukaní do ztlušťujících oblečků, od bruslících běžkařů se očekává určitý styl. Tenké vrstvy halící trup. Dlouhé vypracované nohy obemknuté přílnavými legínami. Nadčasové kotníkové boty. Svižné a ladné pohyby. Ale vy si přečtete na teploměru „-10“ a znervózníte. Začíná hra. Kolik triček si zvládnete obléct pod mikiny a na kolik mikin se ještě vtěsná bunda?

Zádrhel druhý: Prsty

Ačkoliv na sobě máte troje legíny a deset svršků, pořád ještě působíte vcelku důstojně. Vaše tělo se brzy prohřeje a už po prvních pěti kilometrech budete na hrudi rozepínat jeden zip za druhým. Co se ovšem nikdy nezahřeje, je vašich dvacet prstů. Navlékněte si kolik chcete ponožek, nohy v nadčasových běžkařských botách vám stejně omrznou. Prsty u rukou navíc můžete zasunout jen do tak tlustých rukavic, jaké se vám podaří procpat skrze poutka vašich holí. Celý den tak strávíte s prsty sevřenými v pěst, aby se alespoň trochu prohřály. Ale nezoufejte, v prstových rukavicích to navenek vidět nebude. A pokud si vyberete nepříliš frekventovaný úsek magistrály, pěst budete muset rozbalit jen v případě, že kolem vás projede jiný elegantní bruslař a vy se budete chtít holemi naplno odpíchnout, abyste se mohli pořádně rozjet a ukázali mu, jak to umíte rozbalit.

Zádrhel třetí: Vosk

Jako každý opravdový běžkař máte v zásobě mnoho vosků. Pečlivě sledujete venkovní teplotu a jste vždy připraveni použít odpovídající mazání. Svoji hladkou skluznici – snad ani nemusím zmiňovat, že rybí šupiny by měli být pod úroveň každého soudného člověka – pečlivě navoskujete a zahladíte korkovou houbičkou, protože už léta jen mluvíte o tom, že si pořídíte žehličku. Vše je hotovo a vy vyrážíte na trať. Trasa je však příliš do kopce, zavátá, nerovná a úzká. Na bruslení to zkrátka není. Vosk nefunguje a skluznice se vám podsmekávají při každém pokusu o posun vpřed. Sundáte si své skaty a navoskujete je dvěma tunami vosku. Jako váš kamarád, kterému se posmíváte, že má běžky na klasiku. Který kamarád? Ten, co se ztrácí za zatáčkou před vámi a jehož běžky neuklouznou ani na devadesáti stupňovém kopci.

Zádrhel čtvrtý: Jídlo na trati

Na hřebenech se vydáváte na dlouhý okruh kolem hory. Klepete klendru a chce se vám domů, ale trasu si prodloužit musíte. Pod dvacet kilometrů přece nemůžete jít. „Škrundli brundli“, zpívá váš žaludek, kterému o výkony tolik nejde. Snažíte se rozepnout batoh a rozbalit svačinu v rukavicích. Jak úsměvně naivní počín. Vzdáváte to. Jíte svačinu bez rukavic. Vlastně není taková zima, pomyslíte si překvapeně a v klidu jíte dál. Po pár minutách se však zima náhle dostaví v plné parádě. Rychle do sebe nasoukáte zbytek svačiny a snažíte se o téměř nemožné: narvat nehybné prsty zpátky do rukavic. Co ego nechtělo, proti vám se vyřítí neohrožený brusláš. S napůl nasazenými rukavicemi si přehodíte batoh přes záda, vyprsíte se, pozdravíte protijezdce sebevědomým „Ahoj!“ a s úsměvem bežkujete dál. Jakmile projede kolem vás, zastavíte se a závistivě ho sledujete. Náhodou se otáčí taky. Vidí vás, hrbáčka, jak stojíte a zápasíte se zimou. Taková potupa. Ani netušíte, že se před vámi předváděl stejně jako vy před ním a otáčí se jen proto, aby viděl, jestli jste ještě v dohledu, nebo se už může přestat předvádět.

Den na běžkách, to byl ale příšerný nápad, příště půjdu na sjezdovky, říkáte si. Jenže jakmile se doplahočíte domů, tělem se rozlévá teplo a hlavou pocit pýchy. Vida nás, pašáky, jak jsme to všechno dneska hezky zvládli!

A právě zde, milí spoluběžkaři, se nám uzavírá ten prokletý bludný kruh. Zádrhele vytěsníme z paměti a vracíme se zase na začátek.

Běžkování je elegantní a ušlechtilý sport.